

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy G. B.

po rozpoznaniu w dniach 20.10.2015r., 26.11.2015r., 29.02.2016r., 21.03.2016r., 31.03.2016r. sprawy karnej

1. ***T. M.***

urodzonego (...) w T., syna R. i A. z domu K.

2. ***M. Z.***

urodzonego (...) w Ś., syna J. i E. z domu P.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 05 lutego 2014 roku w M. i T. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wraz z R. R. (1), wbrew przepisom ustawy, uczestniczyli w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości, w postaci marihuany o wadze 482,56 grama - tj. (...) działek, najmniejszych, spotykanych w obrocie detalicznym porcji handlowych, o wartości rynkowej 24 125, 00 zł, w ten sposób, że M. Z., podczas wcześniej zaplanowanego spotkania na terenie (...) w M. przekazał T. M. i R. R. (1) zamkniętą i ofoliowaną paczkę, zawierającą pochodzące z nieustalonego źródła wyż./wym. środki odurzające, celem ich dalszej dystrybucji, które to narkotyki zostały ujawnione przez funkcjonariuszy Policji podczas kontroli pojazdu, którym poruszali się T. M. i R. R. (1) w pobliżu stacji benzynowej w T.,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

a nadto M. Z. o to, że:

II. w dniu 22 marca 2014 r. w T. woj. (...) bez wymaganego zezwolenia, posiadał amunicję do broni palnej w postaci 19 (dziewiętnastu) sztuk nabojów myśliwskich śrutowych kaliber 12/70 produkcji włoskiej, hiszpańskiej i angielskiej oraz 4 (cztery) naboje myśliwskie śrutowe kaliber 12/67 produkcji angielskiej,

to jest o czyn z art. 263 § 2 kk

I. Oskarżonych ***T. M. i M. Z.*** uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza każdemu z oskarżonych karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;

II. oskarżonego ***M. Z.*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 263 § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego **M. Z.** w pkt I i II wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu **T. M.** w pkt I wyroku na okres próby lat 5 (pięciu);

V. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego **T. M.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **M. Z.** przepadek równowartości uzyskanej korzyści majątkowej w kwocie 9 000 zł (dziewięć tysięcy złotych);

VII. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie suszu roślinnego koloru zielonego o wadze netto 1482,56 grama (po pobraniu próbki – 1482,54 grama), zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych DRZ (...), przechowywanego w Komendzie Wojewódzkiej Policji we W. (pozycja (...));

VIII. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci: folii – taśmy samoprzylepnej jednostronnej, folii – worka aluminiowego, worka foliowego, kartonu koloru białego z napisem „litte times”, plecaka koloru czarnego z elementami koloru moro, zarejestrowanych pod poz. DRZ (...) – (...) wykazu dowodów rzeczowych i przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Ś.;

IX. na podstawie art. 44 § 6 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 1 szt. amunicji z łuską koloru czarnego i 24 szt. amunicji z łuską koloru niebieskiego, zarejestrowanych pod poz. DRZ (...) wykazu dowodów rzeczowych, przechowywanych w Komendzie Powiatowej Policji w Ś. (poz. (...));

X. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżonemu **T. M.** dowody rzeczowe w postaci telefonu N. (...) o nr (...) oraz telefonu N. (...) o numerze (...) wraz z kartami SIM i bateriami, zarejestrowanych pod poz. (...) wykazu dowodów rzeczowych, przechowywane w magazynie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Ś.;

XI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego **T. M.** od dnia 5 lutego 2014 roku do dnia 28 kwietnia 2014 roku, przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

XII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **M. Z.** okres jego zatrzymania od dnia 22 marca 2014 roku do dnia 13 maja 2014 roku;

XIII. zasądza od oskarżonych **M. Z. i T. M.** na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania i zobowiązuje ich do uiszczenia po 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W zakresie ograniczonym do oskarżonego M. Z., w związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyłącznie odnośnie tego oskarżonego (art. 423 § 1 a kpk).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni M. Z. i T. M. są szwagrami (ich żony są siostrami). Oskarżony Z. zamieszkuje w B. koło Ś., zaś oskarżony M. w T.. T. M. wielokrotnie odwiedzał współoskarżonego, utrzymują ze sobą kontakt.

Dowody:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. M. – k. 742-743

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – k. 743

Oskarżony M. Z. posiadał powiązania ze środowiskiem przestępczym, osobami powiązаныmi z handlem narkotykami. W 2009 roku został skazany w W. B. za udział w obrocie narkotykami oraz nielegalne posiadanie broni, natomiast w okresie od października do grudnia 2008 roku oskarżony wspólnie z inną osobą dokonał wbrew przepisom ustawy nabycia i przewozu z terytorium N. marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 24 kg, o wartości rynkowej nie mniejszej niż 480.000 zł, które następnie wprowadził do obrotu, sprzedając je w trakcie 11 transakcji innym ustalonym osobom. Z powyższego procederu oskarżony uczynił sobie we wskazanym okresie stałe źródło dochodu. Za opisane przestępstwo z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z 15 stycznia 2015 roku (sygn. akt III K 75/12), utrzymanym mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego we W. z 10 marca 2016 roku (sygn. akt II AKa 154/15), wymierzono oskarżonemu karę 5 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 50 zł każda.

Dowód:

Dane z K. – k. 801

Odpisy wyroków SO wL.(III K 75/12) oraz SA we W. (II AKa 154/15) – k. 806-813

Na przełomie stycznia i lutego 2014 roku oskarżeni M. Z. i T. M. wraz z R. R. (1), znajomym drugiego z wymienionych oskarżonych, porozumieli się w sprawie nabycia przez T. M. i R. R. (1) większej ilości marihuany, którą miał im dostarczyć M. Z.. W tym celu w dniu 5 lutego 2014 roku T. M. i R. R. (1) w godzinach porannych udali się w kierunku Ś.. Jechali samochodem V. (...) o nr rej. (...), należącym do T. M..

Do spotkania pomiędzy wymienionymi doszło na stacji paliw L. w M. ok. godz. 10.54. Wcześniej, o godzinie 10:01 T. M. dzwonił na nr telefonu użytkowany przez M. Z. (...), aby poinformować go, że już dojeżdżają. Po przyjeździe na stację o godz. 10.30 T. M. zaparkował swój samochód i wspólnie z R. R. (1) oczekiwali na spotkanie. Oskarżony M. Z. przyjechał na miejsce samochodem B. (...) koloru srebrnego. Doszło do prezentacji oskarżonych Z. i R., w związku z tym ten ostatni poznał imię oskarżonego, którym zwracał się do niego również T. M.. Mężczyźni wsiedli do B. i pojechali na kilkunastominutową przejażdżkę. R. R. (1) nie uczestniczył w rozmowie M. Z. i T. M., którzy w czasie jazdy wymieniali uwagi na ogólne tematy, w tym na temat złego stanu zdrowia M. Z. i jego obaw, że może zarazić dziecko. Na tylnej kanapie samochodu, którym kierował ten oskarżony znajdował się fotelik dziecięcy (w omawianym okresie oskarżony M. Z. był ojcem 1,5-rocznego dziecka). Była również mowa o zajęciu przez Policję dwóch samochodów, w tym terenowego M., w ramach prowadzonej przez M. Z. firmy handlującej samochodami sprowadzanymi z zagranicy. Po powrocie na stację paliw R. R. (1) na polecenie współoskarżonych zabrał z B. znajdujący się tam biały karton, zawierający ofoliowaną paczkę z marihuaną w ilości 482,56 g (wystarczającej na wydzielenie ok. 4825 porcji handlowych), o wartości rynkowej ok. 24.125 zł. T. M. wręczył M. Z. 9000 zł, po czym oskarżony ten odjechał w stronę Ś., a T. M. z R. R. (1) udali się z powrotem do T.. Po przejechaniu krótkiego fragmentu drogi zatrzymali się, wówczas R. R. (1) wyjął paczkę z kartonu, a T. M. przełożył ją do plecaka koloru czarnego, który miał w samochodzie.

Dowody:

Wyjaśnienia R. R. (1) – k. 49-50, 65, 80, 126-128, 680v.

Częściowo wyjaśnienia T. M. – k. 56, 68, 742-743

Protokoły konfrontacji – k. 387-389, 390-392, 393-395

Notatki urzędowe – k. 1, 69, 143-145

Zeznania świadków:

M. B. – k.787-788

R. K. – k. 788v.

Protokoły przeszukania – k. 36-39, 43-44

Protokół oględzin – k. 17-18, 452-453

Wydruki dokumentacji zdjęciowej – k. 330-336, 559-563

Protokół użycia wagi – k. 19

Protokół użycia testera narkotykowego – k. 20

Opinia fizykochemiczna – k. 265-267

Opinia biegłego z zakresu informatyki – k. 156-234

Dane retencyjne telekomunikacyjne – k. 524-526

Analiza kryminalna – k. 529-542

W rejonie T. samochód kierowany przez T. M. został zatrzymany przez patrol Policji do kontroli drogowej. Z uwagi na to, że jadący nim zachowywali się podejrzanie nerwowo, na miejsce wezwano asystę patrolu operacyjnego. Przeszukanie samochodu doprowadziło do ujawnienia narkotyków kupionych od M. Z., T. M. i R. R. (1) zostali zatrzymani do wyjaśnienia.

Dowody:

Wyjaśnienia R. R. (1) – k. 49-50, 65, 80, 126-128, 680v.

Częściowo wyjaśnienia T. M. – k. 56, 68, 742-743

Notatka urzędowa – k. 1

Protokoły zatrzymania – k. 12-13, 15-16

Protokoły przeszukania – k. 36-39, 43-44

Protokół oględzin – k. 17-18, 452-453

Wydruki dokumentacji zdjęciowej – k. 330-336, 559-563

Protokół użycia wagi – k. 19

Protokół użycia testera narkotykowego – k. 20

Do zatrzymania M. Z. doszło w dniu 22 marca 2014 roku. Przeszukanie pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez oskarżonego ujawniło posiadanie przez niego bez wymaganego zezwolenia amunicji do broni palnej w postaci 19 sztuk nabojów myśliwskich śrutowych kaliber 12/70 oraz czterech nabojów myśliwskich śrutowych kaliber 12/67.

Dowody:

Protokół zatrzymania – k. 240

Protokół przeszukania – k. 246-248

Oskarżony T. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, z których wynikało, że pomysłodawcą zakupu narkotyków był R. R. (1), który pod koniec stycznia 2014 roku zadzwonił do oskarżonego z propozycją wspólnego wyjazdu w okolice Ś. i S., nie mówiąc jednak konkretnie w jakiej sprawie. Oskarżony wyjaśnił, że domyślał się, iż może chodzić o narkotyki. Wskazał, że w ustalonym dniu udali się jego samochodem w kierunku Ś. i dojechali na stację paliw. Odnośnie pozostałych okoliczności transakcji oskarżony odmówił składania wyjaśnień, oświadczając, że obawia się R.. Przesłuchiwany po raz drugi podtrzymał swoje wcześniejsze depozycje. Oświadczył, że plecak, w którym ujawniono narkotyki należał do niego, jednak sama paczka z marihuaną nie była jego, ale prawdopodobnie R. R. (1). W pozostałym zakresie oskarżony nadal odmawiał składania wyjaśnień. Przesłuchiwany podczas rozprawy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak stwierdził, że narkotyki nabył nie od M. Z., ale od jego współnika – P. P. (zmarłego w toku niniejszego postępowania). Oskarżony wyjaśnił, że poznał go podczas jednej z wizyt u M. Z. i nawiązał z nim kontakt w celu zorganizowania transakcji zakupu większej ilości marihuany, w której miał również uczestniczyć R. R. (1). W pozostałym zakresie oskarżony opisał okoliczności transakcji zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Wyjaśnienia oskarżonego T. M. – k. 56, 68, 742-743

Oskarżony M. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym odmawiał składania wyjaśnień. Na rozprawie wyjaśnił, że nie uczestniczył w transakcji sprzedaży marihuany z udziałem T. M. i R. R. (1), zaś osobą, która przekazała wymienionym narkotyki był jego współnik – P. P., uderzająco do niego podobny. Oskarżony oświadczył, że w dniu zatrzymania T. M. i R. R. (1) przebywał za granicą, zaś został zatrzymany przez Policję po powrocie z kolejnego wyjazdu. Stwierdził, że próbował wówczas przedstawić policjantom swoje alibi, jednak ci nie chcieli go słuchać.

Odnośnie zarzutu posiadania bez zezwolenia amunicji oskarżony wyjaśnił, że nie była ona jego własnością, ale znajdowała się w garażu domu, który wynajmował, a oskarżony nie był nawet tego świadomy.

Wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – k. 743

Obaj oskarżeni byli uprzednio karani sędownie.

Oskarżony M. Z. został w 2009 roku skazany w W. B. za udział w obrocie narkotykami oraz nielegalne posiadanie broni.

T. M. w 2014 roku został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Dowody:

Dane z K. – k. 804, 801

Odpisy wyroków SO w L. (III K 75/12) oraz SA we W. (II AKa 154/15) – k. 806-813

Nadto Sąd zważył:

Dowody przeprowadzone w toku rozprawy dały Sądowi podstawę do przypisania oskarżonemu M. Z. sprawstwa i winy w zakresie obu zarzucanych mu czynów.

Okoliczności wskazujące na udział oskarżonego w obrocie marihuaną wynikają przede wszystkim z wyjaśnień złożonych w charakterze podejrzanego i oskarżonego przez świadka R. R. (1), który został wcześniej skazany prawomocnie za to samo przestępstwo w odrębnym procesie. Świadek ten, przesłuchiwany na etapie postępowania przygotowawczego, opisał mężczyznę, który przekazał jemu i T. M. narkotyki na stacji paliw L. w M., a podany przez niego rysopis odpowiadał wyglądowi oskarżonego Z.. Świadek wskazał wówczas również, że mężczyzna ten,

wcześniej mu nieznanymi, został mu przedstawiony imieniem (...) i tak też zwracał się do niego T. M., który wyraźnie dobrze go znał. Świadek wyjaśnił również wówczas, że mężczyzna ten przyjechał na spotkanie samochodem B. (...), w którym znajdował się dziecięcy fotelik. W toku postępowania ustalono, że samochód taki w inkryminowanym okresie użytkował oskarżony, będący ojcem 1,5-letniego dziecka. Wyjaśnienia R. R. (1) w omawianym zakresie są jednoznaczne. Wprawdzie świadek zmieniał w toku śledztwa swe depozycje w zakresie pewnych szczegółów przedmiotowego zdarzenia (rozbieżnie relacjonując np. z czyjej inicjatywy miało dojść do zorganizowania transakcji i czy on sam miał świadomość, że uczestniczy w zakupie narkotyków, ostatecznie przyznając, że zakupił marihuanę w celu dalszej odsprzedaży), to jednak w tym zakresie był konsekwentny i stanowczy. Świadek nadto zidentyfikował oskarżonego M. Z. podczas okazania, a oświadczenie co do jego tożsamości podtrzymał również w trakcie konfrontacji z oskarżonym. Całokształt cytowanych tu wypowiedzi świadka nie budzi zdaniem Sądu wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Jego relacja w omawianym zakresie jest logiczna i spójna z okolicznościami wynikającymi z innych dowodów, wskazujących na to, że to oskarżony M. Z. użytkował samochód opisany przez świadka, a bezpośrednio przed spotkaniem T. M. kontaktował się z nim na numer telefonu komórkowego (...) również użytkowany przez oskarżonego, podawany przez niego w ogłoszeniach zawierających oferty sprzedaży samochodów w ramach prowadzonej przez oskarżonego działalności zarobkowej. Karalność za podobne przestępstwo, polegające na udziale w obrocie marihuaną – sprowadzanie jej z zagranicy oraz jej dystrybucję, wskazuje na istnienie powiązań oskarżonego M. Z. ze środowiskiem przestępczym związanym z handlem narkotykami, a w konsekwencji na istnienie po stronie oskarżonego potencjalnych możliwości dostarczenia towaru będącego przedmiotem transakcji z udziałem T. M. i R. R. (1).

Nieprzekonująca była zdaniem Sądu zmiana wersji zdarzenia zaprezentowana przez świadka podczas rozprawy, kiedy to oświadczył on, że M. Z. nie był osobą, od której wspólne z T. M. nabyli marihuanę. Twierdzenia świadka, że treść wyjaśnień obciążających tego oskarżonego została mu narzucona przez policjantów, rażą naiwnością. Nie znalazły one potwierdzenia w związku z przesłuchaniem na te okoliczności w charakterze świadka funkcjonariusza M. B., który wykonywał czynności operacyjne i procesowe z udziałem podejrzanych R. i M. (dokonywał min. ich rozpytania) i który zaprzeczył, aby na podejrzanego był wywierany jakikolwiek niedozwolony nacisk w celu złożenia przez niego określonej treści wyjaśnień. Zeznania wymienionego świadka odnoszące się do czynności związanych z rozpytaniem podejrzanych, odstąpieniem od zabezpieczenia nagrania z monitoringu ze stacji paliw, nie budzą w żadnym zakresie wątpliwości uzasadniających zakwestionowanie prawdomówności świadka i nie rodzą podejrzeń co do możliwości wywierania wpływu na R. R. (1) w zakresie sugerowania mu niezgodnego z rzeczywistością obciążenia M. Z. współudziałem w przestępstwie. Podobnie Sąd ocenił zeznania złożone przez funkcjonariusza Policji – R. K., który przesłuchiwał podejrzanych M. i R. bezpośrednio po ich zatrzymaniu. Znamienne jest również i to, że świadek R. będąc kilkakrotnie przesłuchiwany, również w prokuraturze i przed sądem, podtrzymywał swoją pierwotną relację i nie sygnalizował jakoby były na niego wywierane jakieś naciski. Nie uczynił tego również składając wyjaśnienia na rozprawie, w związku ze złożeniem wniosku o skazanie bez przeprowadzenia w całości postępowania. Składając wówczas wniosek w trybie art. 387 § 1 kpk świadek przyznał się do popełnienia przestępstwa we współdziałaniu min. z M. Z. i w żaden sposób nie starał się wówczas zweryfikować okoliczności tego czynu wynikających z jego opisu, a dotyczących współsprawstwa tego oskarżonego. Aktualnie złożone zeznania, w których świadek zaprzeczył udziałowi M. Z. w przestępstwie i nie podtrzymał swych uprzednich wyjaśnień, Sąd odczytuje jako próbę manipulowania faktami na korzyść tego oskarżonego, niewątpliwie w porozumieniu z nim, w celu uwolnienia go od odpowiedzialności karnej. W konsekwencji wszystkich wymienionych okoliczności Sąd ocenił zeznania złożone na rozprawie przez R. R. (1) jako niewiarygodne, zaś ustalenia faktyczne poczynione w sprawie oparł wyłącznie na jego depozycjach przedstawionych w postępowaniu przygotowawczym.

Podobnie jako niewiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia złożone w toku rozprawy przez współoskarżonych T. M. i M. Z.. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. poza przyznaniem, że uczestniczył wspólnie z R. R. (1) w transakcji nabycia narkotyków, odmówił składania wyjaśnień, w tym nie wypowiadał się co do tego, kim była osoba, która dostarczyła im marihuanę. Dopiero będąc przesłuchiwanym na rozprawie oskarżony ten – identycznie jak M. Z. – zaprzeczył jego udziałowi w tym przedsięwzięciu, a jako dostawcę narkotyków wskazał P. P., rzekomego współpracownika M. Z., na tym etapie postępowania już nieżyjącego. Obaj oskarżeni – Z. i M. – zgodnie utrzymywali,

że to P. P. miał powiązania ze środowiskiem przestępczym związanym z handlem narkotykami, a sam oskarżony Z. takich powiązań absolutnie nie posiadał i prowadził uczciwą działalność gospodarczą, trudniąc się sprowadzaniem samochodów z zagranicy, wyłącznie w tym zakresie współpracując z P. P.. M. Z. twierdził, że w dacie przedmiotowego przestępstwa przebywał za granicą, przedkładał na tę okoliczność rachunki za pobyt w hotelu, ze stacji paliw oraz tachografy. Dowody te zdaniem Sądu nie były w stanie udokumentować należycie twierdzeń oskarżonego, mogły bowiem pochodzić od kogokolwiek. Również dokumenty potwierdzające rezerwację noclegu w hotelu, nie wskazują definitywnie, że to właśnie oskarżony miał z usług hotelowych korzystać. Podobnie sama bliska współpraca pomiędzy M. Z. a P. P. nie została w przekonujący sposób wykazana, zwłaszcza zaś to, że wymieniony miałby korzystać z telefonu oskarżonego Z. (którego numer T. M. miał zapisany w wykazie kontaktów swego telefonu komórkowego pod nazwiskiem oskarżonego, a pod którym to numerem miał się kontaktować z dostawcą marihuany, co faktycznie uczynił, jak wynika z danych bilingowych i opinii biegłego z zakresu informatyki) lub z tego samego samochodu B. (...), wyposażonego w dodatku w dziecięcy fotelik samochodowy. Twierdzenia takie wydają się pozbawione logiki i niewiarygodne z punktu widzenia doświadczenia życiowego. Również przesłuchanie w charakterze świadka Z. P. nie potwierdziło rzekomej bliskiej współpracy pomiędzy M. Z. a jego synem. Świadek nie miał wiedzy na ten temat, wiedział jedynie o takiej współpracy sprzed 7 lat. Nie potwierdził również sugestii oskarżonego Z. co do użytkowania przez P. P. samochodu B. (...).

Obaj oskarżeni utrzymywali również, że z uwagi na fizyczne podobieństwo M. Z. i P. P., bywali oni ze sobą myleni przez osoby nie znające ich bliżej, na którą to okoliczność do akt sprawy zostały złożone fotografie obu mężczyzn. Sąd stwierdza, że istotnie można się dopatrzeć podobieństwa pomiędzy nimi – podobne sylwetki, obaj tędzy, z ogolonymi głowami, jednak zdaniem Sądu podobieństwo to nie było na tyle uderzające, aby obu mężczyzn, mając z nimi do czynienia bezpośrednio, pomylić ze sobą. Należy w tym miejscu zauważyć, że R. R. (1) miał właśnie bezpośredni kontakt z M. Z. dwukrotnie – raz podczas dokonywania transakcji zakupu marihuany, drugi podczas konfrontacji, kiedy to stanowczo i kategorycznie potwierdził tożsamość oskarżonego jako dostawcy, wcześniej zidentyfikowanego na podstawie okazanej fotografii.

Zdaniem Sądu cytowane wyżej twierdzenia obu oskarżonych należy analizować w kontekście momentu, w którym pojawiły się w procesie. Żaden z oskarżonych nie powoływał się na te okoliczności w postępowaniu przygotowawczym, choć mieli taką możliwość przy okazji wcześniejszych przesłuchań. T. M., jak już wyżej wskazano, pomijał osobę dostawcy w swych wyjaśnieniach, wyraźnie z obawy przed jego ujawnieniem, natomiast M. Z. po zatrzymaniu w ogóle odmawiał składania wyjaśnień i nie przedstawił żadnego alibi. Niewiarygodne są zdaniem Sądu twierdzenia tego oskarżonego, że nie miał możliwości przedstawienia własnej wersji zdarzenia z uwagi na obstrukcję ze strony policjantów. Oskarżony był kilkakrotnie przesłuchiwany, również w prokuraturze i przed sądem, i fakt, że podjął wówczas decyzję o skorzystaniu z prawa do odmowy składania wyjaśnień, musi rzutować na jego ogólną sytuację procesową, zwłaszcza, że oskarżony próbuje się powoływać na okoliczności, które istniały już na wcześniejszym etapie postępowania. Najwyraźniej bowiem pomysł ich powołania pojawił się dopiero po śmierci P. P., kiedy to brak jest możliwości weryfikacji tych twierdzeń w drodze przesłuchania wymienionego, a sam jego zgon mógł stać się pretekstem do podjęcia próby przerzucenia na niego odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa zarzuconego M. Z.. Sądowi wiadomo z urzędu, że w okresie poprzedzającym zgon P. P. pozostawał w zainteresowaniu organów ścigania min. w związku z zarzutami paserstwa samochodów, był współpodejrzanym w sprawie prowadzonej przeciwko M. G. przed tut. Sądem pod sygn. akt II K 529/15, a w związku ze śmiercią postępowanie z jego udziałem zostało umorzone. Z dużym dystansem należy również traktować zapewnienia oskarżonego M. Z. co do jego praworządnej postawy życiowej, które wydają się mało wiarygodne w kontekście niedawnego prawomocnego skazania go za udział w obrocie narkotykami i ich udzielanie innym osobom.

Sąd odmówił również wiary wyjaśnieniom M. Z. odnoszącym się do zarzuconego mu posiadania bez zezwolenia amunicji wymienionej w drugim ze stawianych mu zarzutów. Amunicję zabezpieczono podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego, a po przeprowadzeniu tej czynności oskarżony nie zgłaszał zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia tej czynności ani nie zarzucał, jakoby zabezpieczone przedmioty nie były jego własnością. Wersja, zgodnie z którą zabezpieczone naboje miały należeć do właścicielki

domu zajmowanego przez oskarżonego, przebywającej za granicą, nie została w żaden sposób potwierdzona, pozostaje gołosłownym twierdzeniem oskarżonego i wydaje się również spreparowana na potrzeby niniejszego postępowania.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd doszedł do wniosku, że wina i sprawstwo oskarżonego M. Z. w zakresie zarzucanych mu czynów zostały udowodnione w sposób nie budzący wątpliwości. Sąd podzielił pogląd prokuratora co do opisu i kwalifikacji prawnej obu przestępstw objętych aktem oskarżenia i przypisał oskarżonemu występki z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wymiar jednej stawki na kwotę 30 złotych, a nadto występki z art. 263 § 2 kk, za który orzekł karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazane wyżej kary objął węzłem kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu zarówno wymiar kar jednostkowych, jak i kary łącznej, pozostaje proporcjonalny do znacznego stopnia zawinienia po stronie oskarżonego, jak też do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu występków. Oba przestępstwa zostały popełnione przez oskarżonego z pełną premedytacją, w ramach świadomego naruszenia obowiązujących norm postępowania, a w przypadku czynu z zakresu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – w związku z uzyskaniem z przestępczego procederu korzyści majątkowej. Społeczna szkodliwość występków polegającego na udziale w obrocie znaczną ilością narkotyków pozostaje bezdyskusyjna i oczywista. Wcześniejsza karalność oskarżonego za podobne czyny popełnione w W. B., a także ponowne skazanie w okresie prowadzenia niniejszego postępowania przez Sąd Okręgowy w L. za identyczne przestępstwo, popełnione w 2009 roku, wskazują, że zdarzenie będące przedmiotem niniejszej sprawy nie było jednorazowym incydentem, ale elementem obranego przez oskarżonego stylu życia. Ta właśnie okoliczność odróżniała oskarżonego M. Z. od pozostałych dwóch współsprawców, wcześniej nie karanych za podobne przestępstwa (a w dacie przypisanego im występkowi mających status osób niekaranych sądownie). Fakt ten nie mógł również pozostawać bez wpływu na ocenę zachowania oskarżonego w kontekście przesłanek sądowego wymiaru kary i musiał decydować o surowszym potraktowaniu tego oskarżonego. Sąd nie dopatrył się bowiem w odniesieniu do oskarżonego podstaw uzasadniających objęcie M. Z. dobrodziejstwem warunkowego wykonania wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności (co przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk byłoby teoretycznie możliwe, mimo wcześniejszego skazania oskarżonego na karę pozbawienia wolności). Charakter występków aktualnie przypisanych oskarżonemu, w zestawieniu z jego dotychczasową karalnością za podobne przestępstwa, nie dawał podstaw do stwierdzenia, że kara pozbawienia wolności orzeczona w innej postaci niż bezwzględna prawidłowo zrealizuje wobec oskarżonego swoje funkcje zapobiegawcze i wychowawcze, pozostając jednocześnie karą proporcjonalną do wagi czynów oskarżonego. Postulat taki zostanie Sądu spełniony wyłącznie w przypadku wymierzenia oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 § 1 kk orzeczono wobec M. Z. przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa (pkt. VI wyroku).

Stosownie do treści art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł o przepadku zabezpieczonych środków odurzających, zarządzając ich zniszczenie, zaś na podstawie art. 70 ust. 1 tejże ustawy – o pozostałych dowodach rzeczowych służących popełnieniu przestępstwa przypisanego oskarżonemu w niniejszej sprawie (pkt. VII i VIII wyroku). Rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych w postaci zakwestionowanej amunicji zawarto w pkt. IX wyroku, kierując się treścią art. 44 § 6 kk.

Na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego M. Z. wolności (pkt. XII wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, kierując się w tym zakresie sytuacją majątkową oskarżonego.